

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia (...)

Sąd Apelacyjny w Lublinie, I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Jolanta Terlecka
Sędzia:	SA Jerzy Nawrocki (spr.)
Sędzia:	SO del. Krzysztof Niezgoda
Protokolant	st. sekr. sądowy Agnieszka Pawlikowska

po rozpoznaniu w dniu(...). w (...)

sprawy z powództwa B. G.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zadośćuczynienie i odszkodowanie

na skutek apelacji obu stron od wyroku(...)z dnia

(...)

I. na skutek apelacji pozwanego zmienia częściowo zaskarżony wyrok

w ten sposób, że:

1. w pkt IV zasądza od B. G. na rzecz (...) Spółki Akcyjnej w (...) (...)

2. w pkt V obniża kwotę nakazaną do pobrania na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego (...) od (...) Spółki Akcyjnej w W. do kwoty (...) (tysiąc sto sześćdziesiąt osiem) zł;

II. oddala w pozostałej części apelację pozwanego i w całości apelację powódki;

III. zasądza od B. G. na rzecz (...) Spółki Akcyjnej w W. (...) zł tytułem zwrotu kosztów procesu w postępowaniu apelacyjnym.

I A Ca(...)

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia (...)po rozpoznaniu sprawy z powództwa B. G. przeciwko (...) S.A. w W. o zapłatę zasądził od pozwanego na rzecz powódki:

- (...)

- (...)

- (...)

Oddalił powództwo w pozostałej części i nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w(...) (...) (...) tytułem zwrotu wydatków poniesionych tymczasowo przez (...)

Powódka wносиła o zasądzenie(...)tytułem zadośćuczynienia i(...)tytułem odszkodowania w związku z (...), któremu uległa w dniu (...)

Pozwany (...) S.A. w W. wypłacił powódce w postępowaniu likwidacyjnym (...)tytułem odszkodowania, które w jego ocenie wyczerpywały roszczenia powódki. Z tych względów wnosił o oddalenie powództwa powódki i zasądzenie kosztów procesu.

Sąd Okręgowy ustalił, że (...) w W. Z. R. kierując(...) M. wyjeżdżając z (...)w W. (...) B. G., w wyniku czego doznała ona(...)

Sąd Rejonowy w(...) uznał Z. R. za winnego popełnienia przestępstwa z art.177 § 1 i 178 § 1 kk i skazał (...). (...)w zakresie dotyczącym odpowiedzialności cywilnej za szkody związane z jego ruchem był ubezpieczony w (...) w W. (dowód: akta (...)

Z miejsca zdarzenia B. G. w dniu (...) została przewieziona do (...) (...) Publicznego Zespołu (...)w K., gdzie (...)

Leczenie polegało na (...)

W dniu (...) powódka została wypisana do domu z zaleceniem dalszego leczenia w (...) (...) (...) w K.,(...)

Następnie powódka była leczona w (...) (...) (...) w K. a później w (...) w K. i (...) w W..

(...)w P.. (...) powódka była leczona w (...) w G..

W marcu 2008r. powódka podjęła pracę zarobkową.

(...) (...) w K. z rozpoznaniem (...)

W okresie od (...) (...) ze (...) (...) Centrum (...) w K. z leczeniem (...) (...)

Od (...)powódka przebywała w (...)w P.. Od(...) (...) w K. z (...) (...) (...)

(...)powódka miała stwierdzony (...)

W dniu (...)

W dniu(...)

W ocenie Sądu Okręgowego powódka w wyniku wypadku z (...)W wyniku prowadzonego leczenia(...) Następstwem wypadku są utrzymujące się dolegliwości (...)Wskazane dla powódki jest obuwie zapewniające (...)lub obuwie z wkładkami ortopedycznymi. Przeciwwskazana dla powódki jest praca wymagająca długotrwałego chodzenia. Uraz jakiego doznała powódka na skutek tego wypadku wywołał u niej stały uszczerbek na zdrowiu w wysokości (...) (5 % - złamanie (...) i 3 % - inne uszkodzenia(...) Po urazie powódka korzystała z pomocy córki w niektórych czynnościach życia codziennego (dowód: dokumentacja lekarska powódki – k. 16-40, 43-48, 86-101, 264-276, 395-399 i 590-615 , rachunki – k. 23-31 i 296, częściowo zeznania powódki – k. 103-104 i 620-622, opinia biegłego sądowego lekarza specjalisty (...) A. P. – k. 254,299 i 310-311, opinia biegłego sądowego lekarza specjalisty (...) R. L. – k. 329-331, opinia biegłego sądowego lekarza specjalisty (...) W. C. – k.363-365 i 409-411, opinia biegłego sądowego lekarza specjalisty

z zakresu (...) J. S. (1) – k.444-448 i 480-481, opinia biegłego sądowego specjalisty(...) i (...) – k.554-556 i 576, akta szkodowe pozwanego – k. 107-180, karty 7, 37-39, 43, 108-111 i 118(...) – k.198-248).

Natomiast zgłaszane przez powódkę dolegliwości bólowe kręgosłupa wynikające z (...)Powódka w czasie wypadku nie doznała (...)Przez 3 lata po wypadku nie była diagnozowana ani leczona z powodu zmian pourazowych (...) a dolegliwości i zmiany zwyrodnieniowe na powierzchniach (...) zwłaszcza (...) są adekwatne do wieku powódki.

(...). pozostawała w(...) po (...) (...) w Zakładzie (...) sp. z o. o. w G. na (...) Pracowała tam od (...). jej pracodawca rozwiązał z nią umowę o pracę z powodu niezdolności do pracy trwającej dłużej niż łączny okres pobierania z tego tytułu wynagrodzenia, zasiłku i świadczenia rehabilitacyjnego przez pierwsze trzy miesiące.

W dniu(...) (...) do spraw (...)wydał orzeczenie o zaliczeniu powódki do osób o (...)Od 14 marca 2008r. do października 2010r. powódka była zatrudniona w Zespole Szkół (...) w J. na stanowisku (...) z wynagrodzeniem 1 500 zł. Następnie przez okres półtora roku powódka korzystała z(...) (...) (dowód: zeznania powódki – k. 103-104 i 620-622, pismo o rozwiązaniu umowy o pracę (...).06.2007r. – k. 41, orzeczenie o (...) z (...) – k. 42, pismo Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w R. z (...) – k.619).

(...), powódka B. G. zgłosiła szkodę żądając wypłaty zadośćuczynienia i odszkodowania w łącznej kwocie 60 000 zł.

Pismem z (...)Jednocześnie zażądała wypłaty odszkodowania za poniesione koszty leczenia i utratę części dochodów.

Pozwany po zakończeniu postępowania likwidacyjnego w dniu 3 sierpnia 2008r. wypłacił powódce kwotę 10 000 zł z tytułu zadośćuczynienia oraz kwotę 4 023,70 zł z tytułu odszkodowania uwzględniając w niej - kwotę 378 zł z tytułu zwrotu kosztów dojazdów, kwotę 2 818, 59 zł z tytułu utraconych dochodów, kwotę 677,11 zł z tytułu zwrotu kosztów leczenia, kwotę 150 zł z tytułu zniszczonej odzieży).

Pozwany odmówił uwzględnienia pozostałych roszczeń powódki (dowód: akta szkodowe pozwanego – k.107-190).

Zasada odpowiedzialności pozwanego nie jest kwestionowana. Spór dotyczy wyłącznie wysokości zgłoszonych roszczeń.

Sąd wskazał, że z treści opinii biegłych lekarzy specjalistów, wydanych na podstawie dokumentacji lekarskiej i badania powódki, jednoznacznie wynika, że (...)

Z tych względów Sąd ustalił wysokość zadośćuczynienia pieniężnego w wysokości 40 000 zł. Kwotę tę uzasadnia rodzaj i zakres doznanych przez powódkę (...)

Uwzględniając wypłaconą już powódce przez pozwanego kwotę 10 000 zł Sąd zasądził na jej rzecz od pozwanego Zakładu dalsze zadośćuczynienie w kwocie 30 000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia złożenia pozwu to jest od 15 lutego 2012r. do dnia zapłaty. O odsetkach ustawowych Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. Ustalając początkową datę odsetek na dzień złożenia pozwu Sąd miał na względzie wnioski powódki w tym zakresie oraz to, że powódka wniosła o przyznanie zadośćuczynienia i odszkodowania złożyła pozwanemu 27 listopada 2007r.

Dalej idące roszczenia o zadośćuczynienie Sąd oddalił jako bezzasadne.

W trakcie postępowania w niniejszej sprawie Sąd na podstawie złożonych rachunków (k. 22-31), dokumentacji medycznej i zeznań powódki ustalił, że poniosła ona dodatkowe koszty z tytułu zakupu leków, (...) i wizyty u (...) w łącznej kwocie 401,11 zł.

Powódka nie udowodniła zasadności swojego żądania dotyczącego zasądzenia od pozwanego odszkodowania w większej kwocie. Twierdziła jedynie, że kwota ta odpowiada poniesionym przez nią kosztom leczenia. Jednakże nie sprecyzowała dat wizyt w prywatnych gabinetach lekarskich, kosztów wizyt, jednostkowych kosztów pozostałych leków i przedmiotów wspomagających leczenie, dat, trasy i kosztów każdego dojazdu związanego z leczeniem oraz

szczegółowych informacji na temat wysokości i okresu utraconego dochodu. (k.192). Powódka nie przedstawiła także dowodów uzasadniających wysokość żądanie w tym zakresie.

Wobec powyższego Sąd w punkcie drugim wyroku zasądził od pozwanego na rzecz powódki z tytułu odszkodowania kwotę 401,11 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia doręczenia pozwu to jest od 15 lutego 2012r. do dnia zapłaty. O odsetkach ustawowych Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. Dalej idące roszczenia odszkodowawcze Sąd oddalił.

Sąd mając na uwadze charakter żądań powódki i zakres ich uwzględnienia na podstawie art. 100 zdanie drugie k.p.c. zasądził od pozwanego na jej rzecz kwotę 7 317 zł z tytułu zwrotu uzasadnionych kosztów procesu, obejmujących uiszczoną opłatę od pozwu w kwocie 500 zł (k. 64), złożone zaliczki w kwocie 2 000 zł (k. 198, 314, 341 i 412) oraz koszty zastępstwa procesowego w kwocie 4 817 zł (ustalone na podstawie § 2 ust.1 i 2 oraz § 6 pkt.5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu).

Sąd na podstawie art. 100 zdanie drugie k.p.c., art. 13 ust.1 i art.113 ust.1 uksc nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1 021 zł tytułem brakującej opłaty od uwzględnionej części powództwa oraz kwotę 1 112,83 zł tytułem zwrotu wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa na wynagrodzenie biegłych (129 zł – k.339, 91,83 zł – k. 452, 225 zł – k. 482, 438,50 zł – k. 561 i 228,50 zł - k. 577).

Apelację od tego wyroku wniosły obydwie strony.

Powódka zaskarżyła wyrok w części oddalającej powództwo. Wnosiła o jego zmianę i uwzględnienie roszczenia w całości, zarzucając Sądowi Okręgowemu :

1. naruszenie prawa procesowego, mianowicie art. 233 § 1 kpc poprzez dowolną ocenę materiału dowodowego, sprzeczną z zasadami logiki i prawidłowego rozumowania polegającą na błędnej ocenie zebranego w sprawie materiału dowodowego i w konsekwencji uznanie, iż kwota zadośćuczynienia w wysokości 30 000 zł jest wystarczająca, w sytuacji gdy:

- powódka wskutek wypadku doznała licznych obrażeń ciała, w tym (...) złamania (...) (...) oraz (...)

- Sąd nie uwzględnił (...)

- (...) k. (1) (...)

- nieuwzględnienie okoliczności związanych ze stanem zdrowia psychicznego powódki, pomimo że powódka była leczona i nadal leczy się psychiatrycznie, co jest bezpośrednią konsekwencją wypadku, któremu uległa powódka w 2006 roku, co z kolei wynika z dokumentacji medycznej znajdującej się w aktach niniejszej sprawy;

- uznanie, że powódka nie udowodniła wysokości roszczenia o odszkodowanie w sytuacji gdy powódka przedstawiła wszystkie rachunki dokumentujące wysokość poniesionych kosztów związanych z leczeniem.

Powódka wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zasądzenie od pozwanego (...) S.A. na rzecz powódki dodatkowo (...)

Pozwany zaskarżył wyrok w części zasądzonej na rzecz B. G. kwotę ponad 15.000zł tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 15 lutego 2012 roku do dnia zapłaty oraz w części rozstrzygającej o kosztach procesu.

Zarzucał Sądowi Okręgowemu naruszenie prawa materialnego przez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie:

- art. 445 § 1 k.c. poprzez przyjęcie wadliwej interpretacji odpowiedniej sumy z tytułu zadośćuczynienia i zasądzeniu kwoty 30 000zł. Błędne uznanie Sądu I instancji, że kwota łączna zadośćuczynienia wraz z wypłaconą w postępowaniu likwidacyjnym 40.000zł odzwierciedla zakres obrażeń oraz cierpień fizycznych doznanych przez

powódkę w związku z wypadkiem, podczas gdy kwota ta jest rażąco wygórowana w stosunku do doznanych przez powódkę obrażeń.

- 481 § 1 i 2 k.c. poprzez zasądzenie odsetek od daty złożenia pozwu, w przypadku gdy Sąd ustalił wysokość zadośćuczynienia w dacie wyroku, po przeprowadzeniu postępowania dowodowego, które nie z winy pozwanego było przedłużane poprzez dopuszczanie kolejnych opinii biegłych tych samych specjalności, na te same okoliczności.

Ponadto zarzucał naruszenie przepisów prawa procesowego tj:

- art. 233 kpc poprzez arbitralny i dowolny sposób oceny dowodów a zwłaszcza dowodów z opinii biegłych.
- art. 328 § 2 kpc poprzez nie uwzględnienie w sposób wystarczający w sporządzonym przez Sąd I instancji uzasadnieniu ustaleń faktów, które Sąd uznał za udowodnione, dowodów na których sąd się oparł.
- art. 100 kpc w związku z par. 2 ust. 1 i 2 oraz par. 6 pkt. 5 Rozporządzenia Ministra Finansów z 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki całości zwrotu kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 4817zł, w sytuacji gdy wysokość tych kosztów od zasądzanego roszczenia z chwili wytoczenia powództwa stanowi kwotę 2400zł oraz zasądzenie zwrotu kosztów na rzecz Skarbu Państwa (w wysokości 2133,83 zł), w sytuacji gdy żądania powoda zostały uwzględnione częściowo tj. w 15 %.

Pozwany wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa w zaskarżonej części, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia przy uwzględnieniu kosztów postępowania odwoławczego.

Wnosił o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego za obie instancje wg norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje.

Obydwie apelacje są bezzasadne w części w jakiej kwestionują prawidłowość ustaleń faktycznych Sądu Okręgowego dotyczących skutków wypadku z dnia 30 września 2006r. dla zdrowa powódki i w zakresie w jakim kwestionują wysokość ustalonej przez Sąd Okręgowy kwoty zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną przez powódkę krzywdę.

Sąd Apelacyjny w całości podziela ustalenia faktyczne dokonane w tym zakresie przez Sąd Okręgowy i przyjmuje je za własne.

(...)które skutkowały powstaniem (...), bądź stały się przyczyną ujawnienia się (...) w okresie po wypadku.

W tym zakresie Sąd Okręgowy prowadził szczegółowe postępowanie dowodowe w oparciu o opinie biegłych lekarzy: (...) A. P. [k. 254,299, 310], (...) R. L. [k. 329, 331], (...) W. C. [k. 363, 409], (...) J. S. (2) [k.444 i 480] i (...) P. B.[k.556].

Biegli badali powódkę i mieli wgląd do dokumentacji medycznej dotyczącej powódki. Z opinii wszystkich biegłych wynikają następujące wnioski.

Po pierwsze brak jest podstaw do przyjęcia, że w wyniku wypadku powódka doznała (...). Z dokumentacji medycznej wynika, że (...) [opinia k. 363 pkt 1 i 310v.].

Po drugie k. (1) jest uszkodzeniem (...) w następstwie działania bardzo dużych sił [np. przygniecenia przez drzewo]. Tymczasem energia działająca na powódkę ze strony cofającego się pojazdu, czy też skutek upadku pod wpływem uderzenia była niewielka [opinia k. 447] i nie mogła skutkować powstaniem (...)

Po(...)Podczas badania po wypadku nie stwierdzono u powódki cech złamania (...) co jest warunkiem koniecznym rozpoznania (...) [opinia k. 447-448].

Po czwarte gdyby w skutek wypadku doszło do urazu (...) który skutkowałby (...) na skórze pleców powódki pozostałyby wyraźne ślady urazu. Tymczasem dokumentacja medyczna po wypadku nie zawiera opisu tego rodzaju obrażeń [opinia k. 365].

Po piąte bolesność kręgosłupa powódka zaczęła zgłaszać dopiero po 3 latach od wypadku, co oznacza, w świetle wyżej przedstawionych wniosków, że brak jest podstaw do uznania, że w trakcie wypadku powódka doznała urazu(...) Zatem choroba (...) nie pozostaje w związku przyczynowym z wypadkiem komunikacyjnym jakiemu uległa powódka w dniu(...)

W apelacji powódka powołuje się na wnioski znajdujące się w złożonej do akt opinii dr A. M. i dr S. C.. Była to opinia sporządzona poza procesem, na zlecenie powódki i stanowi ona jedynie dowód z dokumentu prywatnego, co oznacza, że osoby które podpisały dokument złożyły oświadczenia dopowiadające jego treści – art. 245 kpc.

Sąd Okręgowy nie pominął tego dowodu i wyrażonego w nim stanowiska co do ewentualnych skutków wypadku. Wątpliwości wynikające z tej opinii były przyczyną dopuszczenia przez Sąd dowodów z opinii biegłych lekarzy wskazanych wyżej. Jedynie dowody z opinii biegłych dopuszczone w sprawie stanowią materiał procesowy odpowiedni dla ustalenia czy uraz (...) opisywany przez powódkę jest następstwem obrażeń doznanych w wypadku. Opinie te nie dają podstaw do podważenia wniosków Sądu o braku związku przyczynowego pomiędzy urazem (...)doznany przez powódkę a wypadkiem z dnia (...)

W konsekwencji nie ma również podstaw do zakwestionowania oceny Sądu Okręgowego co do stopnia krzywdy wyrządzonej powódce i ustalenia kwoty zadośćuczynienia pieniężnego na podstawie art. 445 § 1 kc. Przyjęta przez Sąd Okręgowy kwota 40 000zł, pomniejszona o wypłaconą kwotę 10 000zł w postępowaniu likwidacyjnym jest kwotą odpowiednią, do stopnia cierpień doznanych przez powódkę, spełniającą funkcję kompensacyjną w stosunku do krzywdy, która pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym z wypadkiem z dnia 30 września 2006r.

Nie jest uzasadniony zarzut powódki o nieuwzględnieniu przez Sąd Okręgowy następstw wypadku w zakresie stanu psychicznego powódki i leczenia psychiatrycznego. W ustaleniach faktycznych Sąd wskazał na powyższe fakty jako niewątpliwie wynikające z dokumentacji medycznej. Natomiast pełnomocnik powódki w toku procesu nie zgłaszał wniosków dowodowych na okoliczność, czy stan ten jest następstwem wypadku komunikacyjnego z dnia 30 września 2006r. Zgodnie zaś z art. 6 kc ciężar dowodu w tym zakresie obciążał powódkę.

Z tych względów apelacje obu stron zarzucające naruszenie przez Sąd Okręgowy w szczególności art. 445 § 1 kc nie były uzasadnione.

Nie jest również uzasadniony zarzut powódki kwestionujący ocenę Sądu Okręgowego, że powódka nie udowodniła wysokości poniesionej szkody, w części ponad kwotę uwzględnioną przez Sąd Okręgowy.

Zarzut stawiany w apelacji w tym względzie jest bardzo ogólnikowy i nie wskazuje, które dowody przedstawione przez powódkę, zostały pominięte przez Sąd Okręgowy. Niewątpliwie zaś lektura akt nie pozwala na uwzględnienie roszczenia odszkodowawczego w zakresie większym aniżeli uwzględnił je Sąd Okręgowy, gdyż powódka na okoliczność dochodzonej kwoty odszkodowania nie przedstawiła żadnych dowodów.

Odnosząc się z kolei do zarzutu z apelacji pozwanego dotyczącego naruszenia przez Sąd Okręgowy art. 481 § 1 i 2 kpc poprzez zasądzenie odsetek od daty złożenia pozwu, to w ocenie Sądu Apelacyjnego zarzut ten jest oczywiście nieuzasadniony. Orzecznictwo sądowe jednoznacznie wskazuje, że ubezpieczyciel odpowiedzialności cywilnej sprawcy deliktu popada co do zasady w zwłokę po upływie 30 dni od daty wezwania go do zapłaty. W sprawie pozwany był wzywany do zapłaty przed wszczęciem procesu. Uwzględnienie żądania powódki i zasądzenie odsetek od daty doręczenia odpisu pozwu pozwanemu nie narusza tej regulacji.

Przede wszystkim jednak zarzut pozwanego nie mógł być uwzględniony w sprawie, ze względu na wskazane w apelacji pozwanego granice zaskarżenia wyroku.

Skoro bowiem pozwany zaskarżył wyrok w pkt I jedynie w części „zasądzającej kwotę ponad 15 000zł tytułem zadośćuczynienia z odsetkami od dnia 15 lutego 2012r.”, to oznacza, że wyrok w części niezaskarżonej, a więc w zakresie zasądzającym 15 000zł z odsetkami od dnia 15 lutego 2012r. uprawomocnił się. Wyrok ten z mocy art. 365 § 1 kpc wiąże Sąd Apelacyjny także przy rozpoznaniu apelacji. Skoro zaś obowiązuje wyrok zasądzający odsetki od kwoty zadośćuczynienia od dnia 15 lutego 2012r., a cała zasądzona przez Sąd kwota zadośćuczynienia mieści się w kwocie dochodzonej już w pozwie, brak jest jakichkolwiek podstaw do skutecznego zakwestionowania daty zasądzenia odsetek, od przyznanej przez Sąd kwoty zadośćuczynienia w części zaskarżonej apelacją.

Apelacja pozwanego jest natomiast uzasadniona w części rozstrzygającej o kosztach procesu.

Z uzasadnienia Sądu wynika, że swoje rozstrzygnięcie Sąd wydał w oparciu o art. 100 kpc zd. 2, w którym stwierdzono, że Sąd może włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznaczącej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu.

Tego rodzaju okoliczności nie miały jednak miejsca w sprawie. Po pierwsze powództwo zostało uwzględnione jedynie w zakresie 15%, co przesądza, że stroną wygrywającą proces był pozwany.

(...) Tymczasem postępowanie dowodowe wykazało, że uraz (...) nie pozostaje w związku przyczynowym z obrażeniami odniesionymi przez powódkę w wypadku. Oznacza to, że w tej części roszczenia powódki okazały się co do zasady nieuzasadnione. Nie jest to zatem przypadek, o którym mowa w zd. 2 art. 100 kpc, który dotyczy przypadków w których zakres szkody nie jest wątpliwy, a jedynie w gestii Sądu pozostaje ustalenie odpowiedniej kwoty tytułem zadośćuczynienia.

Z tych względów Sąd miał obowiązek stosunkowego rozdzielenia kosztów procesu. Wszystkie koszty poniesione przez strony wyniosły 9 734zł z czego pozwany poniósł 3 617zł [wynagrodzenie pełnomocnika z opłatą], a powódka 6117zł [wynagrodzenie pełnomocnika z opłatą – 3 617zł, opłata od pozwu -500zł i zaliczki na poczet opinii biegłych 2000zł].

Skoro pozwany przegrał proces w zaledwie 15 % należy mu się zwrot kosztów procesu w zakresie ponad 15% wszystkich poniesionych kosztów procesu przez strony. Ponieważ 15% kosztów procesu odpowiada kwota 1460zł, pozwanemu należy się zwrot kosztów procesu poniesionych ponad tę kwotę. Ponieważ pozwany poniósł koszty procesu w wysokości 3 617zł, Sąd zasądził na jego rzecz różnicę w wysokości 2 157zł.

Ponadto nieuzasadnionym było obciążenie pozwanego kosztami sądowymi w wysokości ustalonej w pkt V wyroku. Pozwany bowiem winien uiścić jedynie opłatę sądową od uwzględnionej części roszczenia, pomniejszona o wpłatę dokonaną przez powódkę w wysokości 500zł, oraz winien pokryć koszty opinii biegłych tymczasowo pokryte przez Skarb Państwa, ale wyłącznie w zakresie w jakim przegrał proces, czyli 15%.

Powyższe skutkowało koniecznością obniżenia kwoty nakazanej do pobrania w pkt V wyroku do kwoty 1168,60zł

W pozostałym zakresie Sąd na podstawie art. 385 kpc oddalił obydwie apelacje.

Na podstawie art. 100 zd. 2 kpc w związku z art. 108 § 1 kpc Sąd Apelacyjny zasądził od powódki na rzecz pozwanego całość kosztów procesu w postępowaniu apelacyjnym, uwzględniając jednak jedynie koszty zastępstwa prawnego poniesione przez strony, w kwocie 4050zł. Pozwany przegrał bowiem postępowanie apelacyjne jedynie w 8 % biorąc pod uwagę zakres zaskarżenia wyroku wynikający z obydwu apelacji [169 599zł powódki i 15 000zł pozwanego – razem 184 599zł] i zakres w jakim obydwie apelacje zostały oddalone [podobnie]. W ocenie Sądu Apelacyjnego w oparciu o art. 100 zd. 2 należy uznać, że pozwany uległ co do nieznaczącej części swojego żądania, co uzasadnia obciążenie powódki kosztami procesu w postępowaniu odwoławczym.